

groeter dan onze bonte. De gele bergkwikstaart broedt in den achterhoek van Gelderland, en in het zuidelijk gedeelte van Nederlandsch Limburg. Doch wie weet, of niet de enkele voorloopers die thans reeds in het Noorden van Nederland worden gezien (die vroeger hier nooit werden waargenomen) met de tijd toch eene broedvogel van Nederland wordt. Zou dit niet kunnen? Al moet hij dan afzien van z'n geliefde bergstroompjes zooals die in het Westfaalsche Sauerland, waar hij zich zóó thuis voelt.

Reeds broedt het beestje in Oldenburg waar evenmin rotsglooiingen zijn.

Men denke maar aan de kuifleeuwerik die geheel doordrong vanaf het Kaspische Steppen-gebied trots het midden Europeesch gebergte tot in Nederland in België en in Scandinavië. Schip-Bedumerweg t.o. 84, Groningen. J. H. GELDERLOOS.

Een zeldzame gast. — Zaterdag 28 Juni werd mij door een jonge kennis verteld, dat hij in deze week twee keer een spierwitten reiger bij de Waterliezen ten westen van de stad tusschen de bebouwde kom en den zeedijk had waargenomen. Bij de laatste ontmoeting was hij voorzichtig naderbij geslopen en kon hij den vogel op zijn gemak bekijken. Kleiner dan den blauwen reiger, zwarte pooten en snavel. Alleen witte veeren.

Ik kende voor ons land alleen den blauwen- en den purperreiger en daarom dacht ik eerst aan een albinovorm van den blauwen reiger. Ge begrijpt, dat ik ook dien mooien vogel wilde zien. Dit was echter niet zoo gemakkelijk. Eerst op Woensdag 2 Juli zag ik den vreemden gast en weer bij de Waterliezen, een vrij droge vaart met rietkragen. Beschutting zoekende naderde ik zoo dicht mogelijk, en door mijn prismakijker had ik het genoeg den reiger als op 10 M. afstand waar te nemen.

Neen, dat was absoluut geen albino. Hij had niets te maken met zijne blauwe familie. Dat vederpak was zeldzaam mooi en veel dichter dan van die andere. Hij was wel 2 dM. kleiner. Het oog leek oranje, de pooten waren diepzwart. Alleen bij de gewrichten schemerde iets groen-geels. De rechte snavel was zwart. Hij tuurde naar vischjes of kikkers, maar scheen ongeduldiger dan de blauwe reiger. Thuis werden de boeken er op nagezien en zijn signalement kwam geheel overeen met den voor ons land zoo zeldzamen Kleinen Zilverreiger (*Ardea gazzetta*).

Volgens Brehm komt die vogel, behoorende tot de sierlijkste reigers, veel voor in Zuidoost-Europa. In de lage landen langs de Donau, Wolga en Nijl is hij eene gewone verschijning. Naar het Westen schijnt hij zelden af te dwalen. Lang geleden moet er een voorwerp geschoten zijn tusschen Kollum en Burum in Friesland.

Na 5 Juli j.l. is hij niet meer gezien in onze omgeving. De koude Noordewinden, die hier 7 Juli intraden en nu nog heerschen, hebben den vreemden gast waarschijnlijk doen afreizen.

Workum, 11 Juli.

J. BOONSTRA.

Kruisbekken — Er worden tegenwoordig op Ameland weer veel kruisbekken waargenomen. Ze komen overvliegen in troepen van 40 tot 50 stuks.

Hollum, 4 Juni 1930.

D. WOLTMAN.

Wij zien ze hier in Bloemendaal sinds de laatste week van Juni; de grootste troep telde acht stuks, maar ze maakten geluid voor twintig. Nu de sparren niet dik in vrucht zitten zoeken ze hun troost in de dennen, zoowel in de Groene Dennen als in de Zwarte Dennen. die nu, dertig jaar nadat met den aanplant op grooten schaal is begonnen ook al een belangrijke hoeveelheid zaad opleveren.

Er is dit jaar werkelijk een flinke Kruisbekkentrek, hoewel nog in de verste verte niet zoo druk als die van 1909. Toch willen wij wel heel graag berichten ontvangen, ook over de samenstelling van de troepen. Ik zag slecht één flink uitgekleurd rood mannetje, anders allemaal groenige wijfjes of jongen. Onder het vliegen maken ze een geluid dat mij altijd herinnert aan dat van door elkaar gerammelde glazen messenleggertjes. Probeer het maar eens. T.

We vingen gisteren: **de groote vliegenboktor** (*Necydalis major*). Dr. Oudemans en Beukers geven hem op als zeldzaam.

Langeweg N.Br., 29 Juni '30.

GERARD OOR.